

2613

פרוטוקול מס' 28/ג

מישיבת ועדת הכנסת ביום שלישי,
כ"ו באדר תשי"ח (18.3.1958)
בשעה 9.00

נ כ ח ו :

חברי הוועדה:

ב. אזניה - היו"ר
ע. איכילוב
א. אלטמן
ס. ח' ח' ניפס
ש. יוניצ'מן
ק. כהנא
ג. מועדי
מ. נורוק
נ. ניר (סגן יו"ר הכנסת)
ד. נצר
ש. פרלשטיין
י. ש. דוזנברג
ש. שורש
ג. שוקן
א. תלמי

מוזמנים:

סגן יו"ר הכנסת י. רוקח

מ. רוזטי - מזכיר הכנסת
צ. בר-יוסף - גזבר הכנסת
א. ידין - יועץ משפטי

- טדר-היום: א. העברת חוק אכסון תיירים (פטור ממס-הכנסת) (הודאת שעה) תשי"ח-1958 לוועדה מתאימה
- 2 עמ"ס
- ב. שחרור חוקים מחובת הנחתם על שולחן הכנסת יומיים לפני הקריאה הראשונה
- 2 "
- ג. סדרי דיון בחוק גני רמת הנדיב, תשי"ח - 1958
- 2-3 "
- ד. קביעת מועד לפתיחת מושב הקיץ של הכנסת
- 3 "
- ה. חוק הגמלאות לחברי הכנסת תשי"ח - 1958
- 3-14 "

א. העברת חוק אכסון תיירים (פטור ממס-הכנסה) (הוראת שעה) תשי"ח-
1958 לוועדה מתאימה:

היו"ר ב. אזניה:
מליאת הכנסת הטילה עלינו לקבוע את
הוועדה שתדון בחוק זה. במליאה
הועלו שתי הצעות: ועדת הכספים וועדת הפנים.

י. ש. רוזנברג: ועדת הכספים היא הוועדה המתאימה.

ה ר ח ל ט

להעביר את חוק אכסון תיירים
(פטור ממס-הכנסה) (הוראת שעה)
תשי"ח-1958 - לוועדת הכספים.

ב. שחרור חוקים מחובת הנחתם על שולחן הכנסת יומיים לפני הקריאה
הראשונה:

היו"ר ב. אזניה:
נתבקשנו לשחרר את החוקים הבאים
מחובת הנחתם על שולחן הכנסת יומיים
לפני הקריאה הראשונה: חוק לקיום תקפן של תקנות ההגנה (כספים),
תשי"ח-1958, וחוק בול בטחון (תיקון והארכת תקופת ההיטל) תשי"ח
1958.

ה ר ח ל ט

לשחרר את החוקים הבאים מחובת הנחתם על
שולחן הכנסת יומיים לפני הקריאה הראשונה:

1. חוק לקיום תקפן של תקנות ההגנה (כספים)
תשי"ח - 1958.

2. חוק בול בטחון (תיקון והארכת תקופת
ההיטל) תשי"ח - 1958.

ג. סדרי דיון בחוק בני רמת הנדיב, תשי"ח - 1958:

מ. רוזטי:
חוק זה יובא לכנסת בשבוע הבא, בשעה
שתבקר בכנסת משלחת של מילווה הפיתוח
מצרפת בדאשותו של יורש משפחת רוטשילד, אדמונד רוטשילד.

ש. יוניצ'מן: רצוי שכל סיעה תוכל להביע את דעתה
בחוק זה, במיוחד בנוכחות האורחים.

היו"ר ב. אזניה:
נודיע ליו"ר הכנסת והסגנים כי
ועדת הכנסת חושבת שיש
לאפשר לנציגי הסיעות להביע את דעתן על חוק זה במסגרת של 2 דקות.

ג. קביעת מועד לפתיחת מושב הקיץ של הכנסת:

היו"ר ב. אזניה:
אני מציע כי ועדת הכנסת תחליט
שמושב הקיץ של הכנסת יתחיל ביום
שני כ"ב באייר תשי"ח (12.5.58), ותשמע את חוות-דעתם של יו"ר
הכנסת והסגנים בענין זה.

ע. איכילוב:
אני מציע שנסכם כי אין מחליטים
השבוע, אלא מודיעים ליו"ר הכנסת
והסגנים כי הועלתה הצעה כזאת, ומאחר שלא היו הצעות אחרות -
דחינו החלטתנו לישיבתנו הבאה, ובינתיים אנו מוכנים לשמוע
את דעתם.

היו"ר ב. אזניה: אני מסכים:

הוצע שהכנסת תפתח את מושב הקיץ
שלה ביום שני, כ"ב באייר תשי"ח (12.5.58). לא היו הצעות
אחרות. ועדת הכנסת דוחה את החלטתה בענין זה לישיבתה הבאה.
ועדת הכנסת מבקשת לשמוע, לפני קבלת החלטתה, את דעתם של יו"ר
הכנסת והסגנים על הצעה זו.

ד. חוק הגמלאות לחברי-הכנסת תשי"ח 1958:

היו"ר ב. אזניה: אני מציע שנעבור על החוק סעיף-סעיף.

ש. יוניצ'מן: אם ברור מראש שלא תהיינה הסתייגויות,
אין צורך לעבור על כל הסעיפים.

נ. ביר:
באחת הנוסחאות הקודמות של החוק
היה סעיף בהבר ועדה שתקבע במקרה
בנוסח שהובא לכנסת אין סעיף כזה,
של מקרים יוצאים מן הכלל.
האם הוא כלול בתקנות?

היו"ר ב. אזניה: לא. אבל גם אין צורך בו, כי
ועדת המסנה לשכר חברי הכנסת תדון
בכל המקרים היוצאים מן הכלל האלה.

נעבור על סעיפי החוק.

./.

סעיף 1:

(היו"ר ב. אזניה קורא את הסעיף).

מה פרוש המלה "כל" תוספותיה?

היו"ר ב. אזניה:

כל מה שיש בסעיפים 2, 3 ו-3א. אבל אפשר גם למחוק את המלה "כל".

א. ידין:

האם לא טוב יותר לכתוב "לחבר-הכנסת שהרכב משפחתו..." במקום חברי

י. ש. רוזנברג:

הכנסת שהרכב משפחתו?

ניסחנו את המלים בלשון רבים, כי הדבר קל יותר להבנה ביתר הסעיפים.

א. ידין:

אם יולד ילד אחרי פטירתו של חבר הכנסת - מה יהיה גורלו בענין הקיצבה?

ש. יוניצ'מן:

המשכורת תחשב תמיד לפי משכורתם של חברי-הכנסת אותה שעה, אם משכורתו

א. ידין:

נעשית יותר קטנה על-ידי זה שילד מגיע לגיל 20, המשכורת המקבילה היא יותר נמוכה מפני שלא משלמים תוספת משפחה, ולפי זה גם הפנסיה קטנה. זה ברור מן הנוסח.

ה ו ח ל ט

לקבל סעיף 1 כפי שהוא, פרט למחיקת המלה "כל" לפני המלה "תוספותיה", בהגדרה של "משכורת חברי-הכנסת".

סעיף 2:

(היו"ר ב. אזניה קורא את הסעיף).

בסעיף זה אני מציע במקום 6 שנים - 8 שנים, ובמקום 50 שנה - 45 שנה.

י. ש. רוזנברג:

בישיבה הקודמת דיברתי על ההפליה בין אלה שמקבלים פנסיה לבין אלה המקבלים מענק, כיון שאלה משלמים את ה-11% ואלה אינם משלמים אולם. אם נשנה את ההגבלה משש שנים לשמונה שנים ונקבע כי הגיל שממנו מקבלים קיצבה הוא 45 במקום 50, נתקן קצת את המעוות הזה שעליו דיברתי.

בצבא הגיל הוא 45 שנים.

./.

ש. יוניצ'מן:

כולנו טוענים שיש להכניס לכנסת אנשים צעירים. אם יכנס לכנסת רופא, מהנדס או עורך-דין בגיל 26 וישב בכנסת 16 שנים - כלומר יכהן 4 תקופות בכנסת ויעזוב את הכנסת מטעמים מצפוניים, או גם במקרה שלא ייבחר שנית, ז"א שיפרוש מן הכנסת בטרם הגיע לגיל 50. איש מאתנו אינו יכול לטעון שהוא יוכל לחזור למקצועו אם הוא רופא, מהנדס, עורך-דין או עוסק בכל מקצוע אחר.

אני מצטרף לדעתו של ח"הכ רוזנברג שיש כאן הפליה לגבי הצעירים. נראה לי שגם אין לחשוש מתגובות מצד הציבור, כי בכל יסכימו לתוספת של שנתיים (במקום 6 - 8) ואני גם אינני מציע לקבוע 45 שנים באופן אוטומטי. אני מוכן להציע גם מספר שנים גדול יותר משמונה.

א. תלמי:

ולגבי מי שעוזב את הכנסת בגיל 50 תשאר הזכות לקיצבה אחרי 6 שנים?

ד. נצר:

לדעתי אין כל מקום לפתוח מחדש בדיון זה שעסקנו בו במשך כמה וכמה שבועות. לדעתי, הקיצבה נקבעת לאדם שהגיע לגיל 50 משום שלוקחים בחשבון שאינו יכול לעבוד יותר. אם הוא היה חבר-כנסת 16 שנה ועזב את הכנסת בגיל 42 שנים, בטרם היה זכאי לקיצבה, הוא יקבל מענק בסכום של קרוב ל-10,000 ל"י, ובכסף זה ודאי יוכל להסתדר. כך שאני אינני רואה כל הפליה כאן.

אני מציעה לא להתווכח, אלא להצביע.

ע. איכילוב:

הקריאה השניה היתה צריכה להיות, בשבילנו, חברי הוועדה, ענין פורמאלי בלבד.

כך גם אני חשבת.

ג. ניר:

ע. איכילוב:

אם חברי הוועדה חוזרים לאותו דיון יסודי שהתנהל במשך 10 ישיבות, אין הם מתייחסים בכבוד לעצמם. אין זה חוק שמישהו אחר הביא לכנסת. אנו בעצמו הבאנו אותו לאחר שהתלבטנו בו ובכל סעיפים והגענו לנוסח זה מתוך פשרה על כמה וכמה סעיפים. גם לגבי אינו שלם עם כמה מן הסעיפים, אך אינני מוכן לחזור לוויכוח.

ההצעה שהעלה ח"הכ רוזנברג נוגעת לסעיף 11. התווכחנו על נושא זה רבות, והצעתו יש בה משום שנוי מכריע לגבי היסודות שקבענו. אני בעצמי העליתי את שאלת הצעירים, של אלה המכהנים 16 שנה בכנסת ופורשים ממנה בגיל 45. אבל אינני מעלה אותה כיום. אני מבין את הצעתו של ח"הכ לגבי סעיף 11, אבל גם אז אינו יכול לדעת אם הוא עוזר בזה למישהו או לא.

אני מעלה שאלה אחת שכדאי אולי שנסוחח עליה קצת. כבר נאמר כאן כמה וכמה פעמים שאם אנו קובעים לעצמנו זכויות אין זה נאה כל-כך, אבל אם אנו דואגים לאלמנות ולשאיירים, ודאי שאיש לא יגיד מאומה על-כך. נראה לי שלא דאגנו במידה מספקת לאלמנה וילדיה. אלמנתו של חבר-כנסת שניהן 6 שנים בכנסת תקבל 24% בלבד. אני מעלה שאלה זו. אפשר אולי להשאיר את החוק כפי שהוא, אבל להבדיל בין חברי-כנסת המקבלים קיצבה לבין אלמנה וילדים המקבלים אותה.

בנקודה זו הייתי מביא תיקון. אבל לא ביתר הסעיפים שעליהם התלבטנו ודנו.

ד. נצר: אני מציע לא להתווכח, אלא להצביע בעד ונגד.

ע. איכילוב: באופן פורמאלי יש לעבור על כל סעיף ולהצביע בעד ונגד.

בסעיף 2(3), אני מציע למחוק את המלה "לעולם".

היו"ר ב. אזניה: אני מצטרף לדעתו של ח"הכ איכילוב בקשר למחיקת המלה "לעולם".

א. ידין: אפשר למחוק אותה.

ג. ניר: ח"הכ רוזנברג רוצה לתקן את העוול שנעשה לצעירים, אלא שע"י הגדלת מספר השנים המזכות לקיצבה משש לשמונה הוא גורם עוול לקשישים, כי מי שיכהן בכנסת 6 שנים ויפרוש כשהוא בן 60 לא יקבל מאומה, והכל יסכימו אתי שלבן 60 יותר קשה להסתדר מאשר לצעירים.

א. תלמי: אנו צריכים להכניס לחוק שני דברים: האחד שיגדיר את זכויותיהם של בני 50 ומעלה, והשני שיגדיר את זכויותיהם של בני 45. וכבר אמרתי בישיבה הקודמת שדעת סיעתי היא כי מוטב לנו להאריך את זמן ההמתנה ולהקטין את האחוז ובלבד שאנשים שהיו זמן רב בכנסת ולא הגיעו לגיל 50 יעזבו את הכנסת בהבטחה מסוימת. אבל יחד עם זאת אין לקפח את הקשישים.

י. רוקח: גם אני לא הייתי כל כך שלם עם החוק הזה, אלא שנאמר לי שבענין זה אין להכניס שינויים והסתייגויות, וכך הבינתי את הדבר. אם מציעים שינויים - גם לי יש מה להציע. אני מציע להשאיר את החוק כפי שהוא.

א. אלטמן: לא היו תגובות בעתונות לחוק זה משום שהוא צנוע כל-כך. יש אמנם מקום לתיקונים פה ושם, אבל לא עכשיו, אלא בשלב מאוחר יותר, אם חבר-הכנסת רוזנברג עומד על הצעתו - נצביע.

ה ו ח ל ט

לקבל סעיף 2 כפי שהוא, פרט למחיקת המלה "לעולם" בסעיף קטן (3).

י. ש. רוזנברג: אני שומר זכות הסתייגות לחבר-הכנסת רפאל בקשר לגיל 45 שנים.

ס ע י פ י מ : 5 , 4 , 3
=====

(היו"ר ב. אזניה קורא את הסעיפים)

אני מציע לא להתווכח, אלא להצביע
בעד ונגד.

ד. נצר:

באופן פורמאלי יש לעבור על כל
סעיף ולהצביע בעד ונגד.

ע. איכילוב:

בסעיף 2(3), אני מציע למחוק את

המלה "לעולם".

אני מצטרף לדעתו של ח"הכ איכילוב
בקשר למחיקת המלה "לעולם".

היו"ר ב. אזניה:

אפשר למחוק אותה.

א. ידין:

ח"הכ רוזנברג רוצה לתקן את העוול
שנעשה לצעירים, אלא שע"י הגדלת מספר
השנים המזכות לקיצבה משש לשמונה הוא גורם עוול לקשישים,
כי מי שיכהן בכנסת 6 שנים ויפרוש כשהוא בן 60 לא יקבל מאומה,
והכל יסכימו אתי שלבן 60 יותר קשה להסתדר מאשר לצעירים.

ג. ניר:

אנו צריכים להכניס לחוק שני דברים:
האחד שיגדיר את זכויותיהם של בני 50
ומעלה, והשני שיגדיר את זכויותיהם של בני 45. וכבר אמרתי
בישיבה הקודמת שדעת סיעתי היא כי מוטב לנו להאריך את זמן ההמתנה
ולהקטין את האחוז ובלבד שאנשים שהיו זמן רב בכנסת ולא הגיעו
לגיל 50 יעזבו את הכנסת בהבטחה מסוימת. אבל יחד עם זאת אין
לקפח את הקשישים.

א. תלמי:

גם אני לא הייתי כל כך שלם עם החוק
הזה, אלא שנאמר לי שבענין זה אין

להכניס שינויים והסתייגויות, וכך הבינתי את הדבר. אם מציעים
שינויים - גם לי יש מה להציע. אני מציע להשאיר את החוק כפי
שהוא.

י. רוקח:

לא היו תגובות בעתונות לחוק זה משום
שהוא צנוע כל-כך. יש אמנם מקום

לתיקונים פה ושם, אבל לא עכשיו, אלא בשלב מאוחר יותר, אם
חבר-הכנסת רוזנברג עומד על הצעתו - נצביע.

א. אלטמן:

ה ו ח ל ט

לקבל סעיף 2 כפי שהוא, פרט למחיקת
המלה "לעולם" בסעיף קטן (3).

אני שומר זכות הסתייגות לחבר-הכנסת
רפאל בקשר לגיל 45 שנים.

י. ש. רוזנברג:

ס ע י פ י מ 3 , 4 , 5 :

(היו"ר ב. אזניה קורא את הסעיפים)

ד. נצר:

בחוק הזה נאמר שחבר-כנסת שפרש והוא בן למעלה מ-60 שנה יקבל בעד התקופה שהוא בגיל זה חצי אחוז במקום של יש אחוז. האם זאת אומרת שאשה תתחיל לקבל את מחצית האחוז מגיל 55?

א. ידין:

במקום שמדובר על חברת-הכנסת, הדין הוא כמו של חבר-הכנסת, אלא שהגיל הוא יותר נמוך.

י. ש. רוזנברג:

אני מציע לבטל את ההבדל הזה שבין גבר לאשה. אשה שבבחרת לכנסת היא בדרך-אשה שתוכל להסתדר גם לאחר שתעזוב את הכנסת, ואין כל מקום בחוק כזה להבדיל בין חבר-כנסת לחברת-הכנסת.

א. תלמי:

כאשר ניסחנו את החוק הזה הסתמכנו על חוק הביטוח הלאומי, שגם בו מבדילים בין גבר לאשה ביחס לגילים. אני מציעה להשאיר את הסעיף הזה כפי שהוא.

היו"ר ב. אזניה:

בסעיף 5(2) צריך להיות כתוב "ייחשב" במקום "תחשב".

האם בסעיף 5(5) יש הבטחה מספקת

למי שהיה שר?

א. ידין:

חברי-כנסת שכיהנו כשרים מובטחים ע"י חוק הגמלאות לשרים.

ה ר ח ל ט

לקבל סעיף 3 כפי שהוא.

לקבל סעיף 4 כפי שהוא.

לקבל סעיף 5 כפז שהוא פרט לזה שבסעיף קטן (2) תבוא המלה "ייחשב" במקום המלה "תחשב".

ס ע י ף 6
=====

(היו"ר ב. אזניה קורא את הסעיף)

י. ש. רוזנברג:

בסעיף זה אני מציע להוסיף את סגני השרים ולקבוע שהם יקבלו 6% במקום 4%.

ה ר ח ל ט

לא לקבל את הצעתו של ח"הכ רוזנברג.

לקבל סעיף 6 כפי שהוא.

סעיף 7:

(היו"ר ב. אזניה קורא את הטעיף)

האם ברור מן הנוסח הזה שהחישוב
נעשה לפי המשכורת האחרונה?

היו"ר ב. אזניה:

את המענק מקבל חבר-הכנסת עם
פרישתו, והחישוב נעשה לפי המשכורת
האחרונה שקיבל, לפני פרישתו.

א. ידין:

ה ר ח ל ט

לקבל סעיף 7 כפי שהוא.

סעיף 8:

(היו"ר ב. אזניה קורא את הטעיף)

נראה לי שבטעיף זה יש מקום להכניס
שינוי. אני מציע לא להכניס בחוק

ש. יוניצ'מן:

ברירה הניתנת לחבר-הכנסת: להחזיר את המענק או לא לחשב את
התקופה. זה לא אסטטי.

אני נוטה לדעתו של ח"הכ יוניצ'מן,
אם כי יש לבדוק את האפשרויות בהן
יבחר חבר-הכנסת בהחזרת המענק או באי-החזרתו.

היו"ר ב. אזניה:

יש להשאיר את הברירה בידי חבר-הכנסת.
אם, בשעה שהוא חוזר לכנסת, הוא מתקרב

א. אלטמן:

לגיל המזכה אותו בקיצבה, ייתכן שיבחר להחזיר את המענק, כדי
להגדיל את הקיצבה שקבל. אם הוא יהיה בגיל צעיר יותר, ייתכן
שנוח-יהיה לו יותר שלא להחזירו.

לדעתי יש להשאיר את הברירה הזאת
בידי חבר-הכנסת. הוא זכאי להחזיר
את המענק, אם ירצה בכך. אבל אם יהיו לו חישובים משלו שלא
להחזירו - יהיה זכאי שלא להחזירו.

י. ש. רוזנברג:

אני מצטרפת לדעה שיש להשאיר את
שתי הברירות בחוק. ודאי יקשה על
חבר-הכנסת להחזיר את המענק, אם החישוב נעשה לפי המשכורת של
חבר-הכנסת אותה שעה ולא לפי משכורתו בשעה שקיבל את המענק.
וההבדל יכול להיות גדול.

א. תלמי:

הוא יחזיר את אותו המענק שקיבל
לפי סעיף 7.

י. ש. רוזנברג:

א. תלמי:

אני מבקשת לדעת: האם החדרת המענק תעשה לפי סכום הכסף או לפי העקרון?

א. ידין:

ההחזרה תעשה לפי הסכום. אם הוא קיבל 2,000 ל"י - יחזיר 2,000 ל"י.

ב. ניר:

אני מציע להשאיר את הסעיף כפי שהוא, עם שתי הפרידות. אם חבר-הכנסת מכהן בכנסת אחת ואינו מכהן בשניה ושוב חוזר לשלישית, והוא בגיל כזה שלא יקבל קיצבה כאשר יפרוש שוב, יעשה ודאי חישוב שלא כדאי לו להחזיר את המענק. אבל אם הוא יהיה בגיל המזכה אותו בקיצבה, אולי כן כדאי לו להחזיר את המענק.

ש. יוניצ'מן:

אני מוותר על הצעתי.

ש. פרלשטיין:

אני מציע למחוק בכלל את הסעיף הזה, כי לא נראה לי העקרון של צרוף תקופות

כהונה בכנסת.

י. ש. רוזנברג:

גם בחוק של עובדי המדינה ניתנת ברירה כזאת.

ע. איכילוב:

אני מציע שגננת סעיף 8 כך: חבר-כנסת שחדל מכהן וקצבל מענק לפי סעיף 7, וחזר ונבחר לכנסת, לא יחולו לגבי תקופת בחירתו הקודמת הוראות פסקנת (1) ו-(5).

א. ידין:

הצעה זו כמוה כהצעתו של ח"הכ פרלשטיין. ברור שאין די בכך למחוק את הסעיף הזה, כדי להגיע לתוצאה זו.

ש. שורש:

אני מתנגד להצעתם של חברי-הכנסת איכילוב ופרלשטיין. יש להשאיר את הברירה הזאת

בידי חבר-הכנסת.

בדרך-כלל עלי לאמר: ברור לנו שלא נוכל להוציא חוק שהוא כליל השלמות. בכלל אותו במשך הזמן, לאור הגסיון. אבל יחד עם זאת איננו צריכים לקבל חוק שאינו שלם בכלל. אני מציע להשאיר את הסעיף הזה כפי שהוא.

ה ר ח ל ט

לקבל סעיף 8 כפי שהוא.

ס ע י פ י מ : 9 ו-10:
=====

(היו"ר ב. אזניה קורא את הסעיפים)

ב. ניר:

נראה לי שנוסח זה אינו ברור די צרכו.

א. ידין:

במקום לכתוב בשעור שהיה "משתלם לחבר הכנסת", אפשר לכתוב "שהיה זכאי לו".

הוא הדין בסעיף 10.

ה ר ח ל ט

הוחלט לקבל סעיפים 9 ו-10 כפי שהם,
פרט לשינויים הבאים:
בסעיף 9 במקום שכתוב "משתלם לחבר-הכנסת",
יהיה כתוב "זכאי לו".
בסעיף 10 במקום המלים "משתלם לחבר-הכנסת",
יבואו המלים "זכאי לו".

ס ע י ף 11:
=====

(היו"ר ב. אזניה קורא את הסעיף)

י. ש. רוזנברג:
בסעיף זה אני מציע במקום שש-עשרה שנה,
ארבע-עשרה שנה.

היו"ר ב. אזניה:
אני מוכן לקבל את זה.

ע. איכילוב:
ואם נשארו ילדים קטנים - להם לא מגיע
דבר?

היו"ר ב. אזניה:
אתה צודק.

א. תלמי:
צריך להוסיף גם שאירים.

היו"ר ב. אזניה:
אחרי האשה שהגיעה לגיל ארבעים וחמש"
יש להוסיף את המלים "או לא השאיר אשה
אך השאיר שאירים אחרים".

ש. שורש:
כאן יש הפליה. מי שנפטר והוא למעלה
מגיל 50 והשאיר אשה צעירה, היא כן
מקבלת, ומי שנפטר בגיל נמוך יותר, אך השאיר אשה מבוגרת יותר,
היא אינה מקבלת.

ע. איכילוב:
בעקבות דבריו של ח"הכ שורש אני מציע כי
אלמנתו של מי שהיה פחות מבן 50, והגה
14 שנים בכנסת, תקבל כאילו היה בן 50 בשעה שנפטר.

היו"ר ב. אזניה:
דינו של בן 50 ומעלה הוא שונה מדינו
של הצעיר מבן 50. אני מציע לא לזוז
מגיל 45 לאשה, אבל נוסיף גם ילדים קטנים.

ע. איכילוב:
ואם השאיר אשה צעירה, בת 20 ושלושה ילדים,
לא תקבל דבר, משום שהיא צעירה? ואם היו
לו ילדים משלו ואשתו נפטרה, והוא התחתן שנית - האם לא יקבלו
גם ילדים אלה מאומה?

י. ש. רוזנברג:
עש בעיות רבות. וכבר אמר ח"הכ שורש
שלא נוכל להוציא חוק שהוא כליל השלמות.
ועדת הכנסת, שתדון בכל מקרה מיוחד, תדון גם במקרה כזה שהעלה
ח"הכ איכילוב, והיא ודאי תדאג לכך שילדין של ח"הכ יקבלו משהו.

ש. שורש:
האם משמעותו של סעיף זה היא שהאלמנה תקבל קיצבה כאשר תגיע לגיל 45, או אם תהיה בת 45 בשעת פטירתו?

היו"ר ב. אזניה:
היא תקבל קיצבה אם תהיה בת 45 בזמן פטירתו.

י. ש. רוזנברג:
דינם של הורים זקנים בסעיף זה צריך להיות כדין ילדים קטנים.

א. ידין:
ההורים כלולים במושג שאירים.

ה ר ח ל ט

סעיף 11 ינוסח כך:

חבר-הכנסת שנפטר לפני שהגיע לגיל חמישים ואחרי שהיה חבר-הכנסת ארבע-עשרה שנה לפחות, והשאיר אשה שהגיעה לגיל ארבעים וחמש, או לא השאיר אשה אך השאיר שאירים אחרים, תשולם לשאיריו קיצבה חודשית בשעור שהיה זכאי לה אילו הגיע לגיל חמישים לפני שחדל לכהן.

סעיפים 12 ו-13:
=====

(היו"ר ב. אזניה קורא את הסעיפים)

י. ש. רוזנברג:
האם אין לקבוע שסך כל הכנסותיו של חבר-הכנסת שחדל מכהן אינו צריך להעלות על גמלאות חברי-הכנסת אותה שעה?

היו"ר ב. אזניה:
העתקנו את הסעיף היה מחוק עובדי המדינה.

ע. איכילוב:
התווכחנו על הסעיף הזה רבות. אין צורך לחזור לוויכוח.

ה ר ח ל ט

לקבל סעיפים 12 ו-13 כפי שהם.

סעיף 14:
=====

(היו"ר ב. אזניה קורא את הסעיף)

י. ש. רוזנברג:
אני מציע למחוק את הסיפא של הסעיף, החל מן המלים "אולם..".

./.

ע. איכילוב:

אני מבין שמפסיקים את מתן הקיצבה
לאלמנה שנישאה שנית, אבל מדוע
יפסיקו את מתן הקיצבה לילדים קטנים שנשארו? או הורים.

היו"ר ב. אזניה:

הייתי אומר שקשולם לה מענק פי-24
מבלי להבחין בין קטינים ללא קטינים.

י. ש. רוזנברג:

אני חוזר על הצעתי למחוק את
הסיפא של סעיף זה, ומציע להוסיף
שבמקרה כזה, אם היו שאירים - הם יקבלו את הקיצבה.

ש. שורש:

אני נוטה לקבל את הצעתו של ח"הכ
רוזנברג. אני מציע להשוות את
זה לנוהג של עובדי המדינה.

א. אלטמן:

אם הוראה זו הוכנסה לכאן, כנראה
שהיה לה בסיס באיזה מקום. היתרה
בודאי כוונה לעזור לאלמנה להסתדר בכסף הזה.

א. ידין:

אלמנתו של חבר-הכנסת היא בבחינת
שאר ועל-כן היא מקבלת קיצבה.
אם היא מתחתנת היא יוצאת מגדר השאירים, אבל נשארים שאירים
אחרים והם צריכים לקבל את הקיצבה.

נראה לי רק שהרישא של הסעיף הזה
מנוסחת כך שהיא חלה גם על חברת-הכנסת שהיא אלמנה.

היו"ר ב. אזניה:

את הרישא אפשר לתקן ע"י זה שנכתוב
"אלמנת חבר-הכנסת", ולא "אלמנה".

ד. נצר:

צריך להיות ברור שחברת-כנסת המקבלת
קיצבה בתוקף היותה חברת-הכנסת אינה
מאבדת את זכותה לקיצבה, לאחר שהיא נישאת שנית. הקיצבה ניתנת
לה בזכותה היא ולא בזכות בעלה שהיה חבר-הכנסת.

היו"ר ב. אזניה:

הדבר הזה ברור אם כותבים "אלמנת
חבר-הכנסת".

אני מציע שאת הסעיף הזה ננסח כך
שבמקרה שאלמנת חבר-הכנסת נישאת, מפסיקים לה את הקיצבה, אבל
השאירים האחרים מקבלים אותה.

ה ר ח ל ט

לנסח את סעיף 14 כך שיובן שאלמנת
חבר-הכנסת בעלת קיצבה לפי חוק שנישאה
שנית, תופסק לה הקיצבה, אולם אם היו
שאירים אחרים, הם יקבלו את הקיצבה.

ס ע י פ י מ 15, 16, 17:

=====

(היו"ר ב. אזניה קורא את הסעיפים)

ה ר ח ל ט

לקבל סעיפים 15, 16 ו-17 כפי שהם.

סעיף 18
=====

(היו"ר ב. אזניה קורא את הסעיף)

ש. יוניצ'מן: אני מציע להוסיף כאן את המלים "לפי הסכם".

י. ש. רוזנברג: הסכם אינו מחייב.

ש. יוניצ'מן: זו כוונתי. גם במקרה שהיה הסכם מרצונו הטוב, שיחייב אותו.

היו"ר ב. אזניה: נכון שיש להכניס לכאן גם הסכם של מזונות.

ה ר ח ל ט

לקבל סעיף 18 כפי שהוא בתוספת המלים "לפי הסכם, או לפי" לפני המלים "פסק-דין של בית-משפט וכו'".

סעיפים 19 ו-20:
=====

(היו"ר ב. אזניה קורא את הסעיפים)

ג. בר-יוסף: אנו מבקשים למחוק את הסעיף הזה, כי עם כל רצונה הטוב לא תוכל הגזברות לשלם את הקצבאות בתום כל חודש, אם האוצר לא יעמיד לרשותה את הכספים הדרושים.

י. ש. רוזנברג: סעיף 20 קובע שהגמלאות ישולמו מאוצר המדינה.

היו"ר ב. אזניה: אינני מוכן למחוק את הסעיף הזה. אני מוכן להפוך את סדר הסעיפים ולקבוע שהסעיף האומר שהגמלאות ישולמו מאוצר המדינה יבוא לפני הסעיף האומר שהקצבאות ישולמו בתום כל חודש. כך זה יחייב את האוצר.

ה ר ח ל ט

לקבל סעיפים 19 ו-20, אך להפוך את הסדר: סעיף 20 יהיה מעתה סעיף 19 וסעיף 19 יהיה סעיף 20.

סעיפים 21 ו-22:
=====

(היו"ר ב. אזניה קורא את הסעיפים)

ה ר ח ל ט

לקבל סעיפים 21 ו-22 כפי שהם.

ס ע י ף 23:
=====

(היו"ר ב. אזניה קורא את הסעיף)

י. ש. רוזנברג:
אני מציע שתחילתו של חוק זה תהיה מיום סיום כהונתה של הכנסת הזאת. החוק הזה הוא רטרואקטיבי, אבל ברור גם שאין רוצים להתחיל בו לפני תום תקופת כהונתה של הכנסת הזאת.

היו"ר ב. אזניה: הדברים ברורים לגמרי.

ש. יוניצ'מן:
אני מציע שתחילתו של חוק זה תהיה ב-1 ביוני.

היו"ר ב. אזניה:
אני מוכן לקבל את ה-1 ביוני, משום שאינני בטוח אם נביא את החוק לפני הפגרא.

א. אלטמן:
ועדת הכנסת קבעה שהחוק יובא לפני הפגרא.

י. ש. רוזנברג:
הטענה העיקרית שהושמעה כאן היתה שיש להביא את החוק לפני הפגרא ועל כן אין להביא הסתייגויות. אם החוק יובא אחרי הפגרא, אני שומר לעצמי זכות להסתייג.

הישיבה ננעלה בשעה 11.15
=====